

емаше много блѣскаво и всякой градецъ са мъчеше да направи на царь-тъ по-добрь приемъ. И тѣй дѣто минуваше царь-тъ, население-то го посрѣщаше съ «*evviva*» и съ «*живіо.*» Много привличаха внимание-то на царь-тъ славянски-тъ селски увеселения, тѣхни-тъ обичаи, тѣхни-тъ пѣсни и игри, кои-то ставаха въ честъ на Австрийский монархъ.—Въ това време, въ Грацъ ставаха голѣми демонстрации противъ Донъ Алфонса и негова-та жена, кои-то и двама-та са бияха въ война-та на Карлисти-тъ и кои-то оставиха жалостни толкози напомнювания за испанския народъ. Испанско-то управление моли всички правителства да му са предадатъ тѣзи убийци, но никоя държава не отговори на молба-та, само Германия са помъчи да ги улови — като крадци — и бѣше заповѣдала по прѣделни-тъ градища да ги хванатъ.

Не само у Берлинъ занимаваше публика-та онзи любопитенъ процессъ между двама-та държавни мъже, но и у Виена не липсуваше сѣщо-то дѣйствиe. Търговско-то министерство отвори процессъ срѣщу Ритеръ фонъ Офехаймъ, нѣкогашенъ генералъ директоръ на Лембергъ-Черновска-та желѣзница. Наистина такъвзи процессъ не са е случвало у Виена отъ години, кой-то държа повече отъ месецъ време и кой-то разболѣ повече-то сѣдници. И двѣ-тъ страни са държаха за юридически-тъ закони и само съ тѣхна-та сила, бѣше възможно на защитникъ-тъ на наклеветения да избави Риттера фонъ Офенхайма, макаръ че бѣше неправедно, защото всичко злоупотрѣбено бѣше на бѣлъ свѣтъ, цѣло-то население искаше наказание-то му. Като бѣха много голѣми личности побъргани въ тази работа, дори най-сетнѣ и самия министеръ, главно-то сѣдовище са видѣ принудено да оправдае Офенхайма като праведенъ. Слѣдствие бѣше и това, и министеръ-тъ на търговия-та както и онзи на земледелие-то са отстраниха отъ служби-тъ си и са замениха съ други. — Прага бѣше презъ 1875 год. зрѣлище на една историческа случка: стария царъ Фердинандъ I, нареченъ милостивъ, умрѣ на ¹⁷/₂₉ Іуния 1875 въ палатъ тѣ си у Храдишъ, на 82 годишна възрастъ. Макаръ че отколѣ са чакаше да са чуе смъртъ-та на тойзи старъ царъ, много сѣрца са наскърбиха, щомъ приеа първо то извѣстие за почивание-то му. Той са отличавалъ въ всяко политическо отношение съ милость камъ народъ-тъ си, за това и народъ-тъ го много почиташе за негово-то челоуѣколюбие. Негови-тъ исторически думи: «не оставихъ да пушкатъ на мои-тъ Виенези», стоятъ съ златни слова написани